

W
U
O
R
I
K
A
U
T
I
S
E
T
2
/
2
0
1
5

Pääkirjoitus

Wapputervehdykset kaikille!

Vuosi on edetty huimaa vauhtia ja Wappu saapunut vihdoin tuoden ihmiset yhteen viettämään aikaa. Meno on joka vuosi ollut mahtavaa ja paljon ehtii aina toilailla, niin perinteisissä tapahtumissakin, kuin vain kavereiden kanssa remuten. Ainakin teekkariwappu vie lopulta kaikki mehut ihmisestä, vaikka kovasti ihminen yrittää itseään tuona aikana mehustaa.

Olen viimeaikoina huomannut, että elämässä ehtii tehdä kolme asiaa samaan aikaan. Omalta osaltani tämä onkin juuri opiskelun, raatihommien ja salitreenin kanssa tasapainottelua. Nukkumiselle tuntuu tämän takia jäävän hieman liian vähän aikaa ja aamuyön tunnit kuluvat tällaisia hölmöjä juttuja kirjoitellen. Neljäkymmentä tuntia putkeen valvominenkaan ei enää tunnu niin vaikealta kun siihen tottuu, sehän jopa helpottuu mukavasti kun auringonpaiste virkistää mieltä kesän lähestyessä.

Tähän asti tuottamaton kesätyönhaku antaakin hyvät mahdollisuudet ajatella oikean kesäloman pitämistä, jolloin aikansa voi uhrata vaikkapa täydelliseen kesätreeniin tai kauniiden naisten jahtaamiseen. Noh, lopetetaanpa lomista haaveilu tähän ja palataan todellisuuteen. Eikai kukaan nyt yli kolmea täyttä kuukautta pysty lusmuilemaan, kun armoton sykkiminen ollut jo pitkään osa elämää. Kesän alkaminen ja töiden saapuminen kuitenkin tuo opiskelijan arkeen mukavasti helpotusta, kun työnteon voi jättää työpaikalle ja illalla ei tarvitse miettiä niitä lukuisia deadlineja vaan nauttia kesän tuomista riemuista.

“Laittaa blehat hitaasti päähän”

Matias Lehtinen

Päätoimittaja

Sisällysluettelo

- 2. Pääkirjoitus
- 3. Sisällysluettelo
- 4. Puhiksen pohinät
- 5. Metallikerhon kuulumiset
- 6. Dippatyöntekijän kuulumiset

Päätoimittaja:
Matias Lehtinen

- 7. Kevään saldoa
- 8-9. Kiltahuonekatsaus
- 10. Oikeat Sitsit
- 11-13. ISW Päiväkirjat
- 14-15. ?
- 16-17. ISW MONS 2015
- 18-19. PJK-VK Kaverisitsit
- 20-21. Fuksiexcu Ovakolle

Toimittajat:
Maria Leikola
Inka Mäkinen
Petteri Halli
Ted Nuorivaara
Jenni Kivi
Sanni Lassila
Juho Nissi
Maija Grönroos
Petteri Piskunen

- 22-23. Survival Guide kotioluen tekoon
- 24-25. Vitkastelun jalo taito
- 26. Wapun päätöspuu

Kiitokset:
Componenta
New Boliden
Outotec
Raati '15
Miiikka Marjakoski
Michael Saulny

Julkaisija:
Wuorikautiset
Vuorimieskilta ry
Vuorimiehentie 2
02150

Painettu:
Redfina

Puhiksen puhinat, Wappu ahoi!

Huhhuh mikä kevät, raati ja toimarit ovat jälleen järjestäneet jos jonkinmoista illanistujaista, sitsiä, ISW:tä, ekskursiota, vappulounasta ym. Vaikka moni irvileuka ja pessimisti on yrittänyt jo pari vuotta toittottaa CHEM:in ”kiltujen kuolemaa”, niin täällä vaan ollaan (yllätys yllätys). Vappulounas täyttyi aika vauhdilla jälleen, ja tapahtumia on ollut keskimäärin yli yksi viikossa kevätkaudella.

Vaikka ennen oli kunnollista ja kaikki oli paremmin (silloin kun minä...) ei muutos kuitenkaan saisi koskaan olla mörkö. Tällä hetkellä on mahtava tilaisuus kehittää uudenlaisia tapahtumia ja ”perinteitä” kiltaan. Koko koulukin panostaa pikku hiljaa enemmän ja enemmän yrittäjyyteen ja ongelmanratkaisuun, mutta eihän mitään saada aikaiseksi jos opiskelijat heittävät lapaset naulaan ja juoksevat karkuun heti kun vastaan tulee uudenlainen haaste. Lempilauluni sanoin: ”...tehtävä on työtä kun on nuori...”

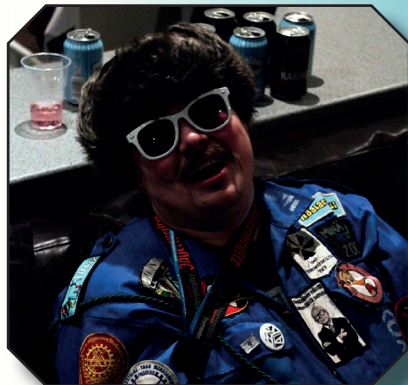
Otaniemen vapussa olen tykännyt juuri tekemisen vapaudesta ja monimuotoisuudesta. Muutamalta ihmiseltä olen kuullut avautumisen siitä kuinka otaniemen vappu on aivan ”perinteetön”, koska kukaan ei aloita ja valvo sitä. Henkilökohtaisesti olen kuitenkin aina nauttinut juuri eri tapahtumien määrästä ja valinnan mahdollisuudesta joka täällä on, en ymmärrä miksi ”oikeaksi teekkariksi” tullaan juomalla x päivää putkeen. Perinteitä tulee ja menee, tärkeintä on pitää hauskaa.

Mutta onneksi jotkin asiat pysyvät ennallaan. Lukiessani tätä tekstiä seuraavan kerran istunen jälleen Ulliksen tuulisimmalla paikalla nauttien sikajuomasta ja hyvästä seurasta. Vappulounas oli tänä vuonna _____ ja _____, sää oli _____ ja vuoden paras/paskin raati oli _____.

Juokaa skumppaa, skumppa on hyvää!

Peetu Westenius

Puheenjohtaja

Tervehdys Vuorimieskansa!

Metallikerhon viime syksyn eepisistä Kalifornian ekskursiosta eivät ole vielä muistot päässeet lainkaan haalenemaan, mutta kerhon jäsenistön katseet ovat jo suunnattu tulevaan vuoden 2016 ekskursiomatkaan. Matkakohteeksi saimme valikoitua runsaan keskustelun siivittämänä Etelä-Korean, joten kyseessä on vähintään yhtä pöyryttävä reissu kuin edeltäjänsäkin! Ekskursiolla vaadittava parinkymmenen hengen opiskelijaporukka on jo löytynyt, mutta nimensä kannattaa ehdottomasti ilmoittaa varasijoille, mikäli matka vähääkään kiinnostaisi!

Kerhon kevät on muuten lähtenyt rauhallisissa merkeissä liikkeelle. Lääkkeenä tähän järjestetään tietenkin Metallikerhon kaikkien Vuorimiesten ja -henkisten makuelimiä hivelevä Kevätgrillailu Tietosaunalla 26.4., johon toivomme juuri sinun tulevan! Kesätöiden synkeyteen apua saa puolestaan Metallikerhon kesäpäivistä, jotka myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana järjestetään. Syksyllä järjestettäneen myös yksi kotimaan sisäinen ekskursio sen lisäksi, että ulkoekskursion suunnittelu ponkaistaan oikein vauhdilla käyntiin. Tulevaisuus tuo siis kaikkea jännää tullessaan!

Tästä huolimatta on tärkeää osata keskittyä myös tähän hetkeen, ja siksi haluan Metallikerhon hallituksen puolesta toivottaa kaikille seksikästä ja tajunnanräjäyttävää wappua!

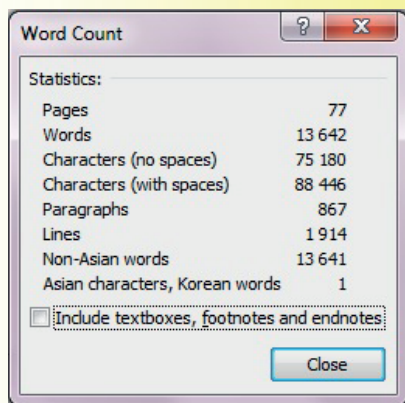
Rillailuissa nähdään,
Miikka Marjakoski
Ekskursiomestari

Dippatyöntekijän kuulumiset

“Viime metreillä”

Diplomityö on nyt loppuviilauksia vaille valmis. Viimeinen kuukausi on ollut yhtä tuskailua sen kanssa, mitä haluan sisällyttää, mitä jättää pois, missä järjestyksessä, miten esitettynä jne jne. Seuraavan viikon aikana lopullinen versio saa muotonsa ja toivon mukaan voisinkin viettää dipattoman vapun! Matkan varrella on opittu yhtä ja toista ainakin rikastustekniikasta, teollisuusmittakaavan kokeista ja ison luokan kaupankäynnistä. Kaikesta voi sanoa että eivät yleensä mene suunnitelmien mukaan ja projektin ollessa kasassa tietää ainakin yhden asian, joka olisi pitänyt tehdä toisin. Lisäksi vaikuttaa siltä, että viime metreillä löytyy juuri se kirjallisuuslähde, joka olisi pitänyt löytää ensimmäisellä viikolla. Näistä seikoista ei onneksi kannata ottaa liikaa paineita, koska lopputulos tuppaa olemaan vähintäänkin kelvollinen. Elämä dippatyön jälkeen ei myöskään noudattanut alkuperäistä suunnitelmaa: olisin tietysti toivonut jatkoa vaahdotuksen parissa, mutta firman

tiukka rekrypolitiikka ei taipunut kilpailukykyiseen työtarjoukseen, joten allekirjoittanut lähtee kesäkuussa kohti uusia haasteita. Alla vielä vähän tilastoja, työstä puuttuu vielä liitteet ja muutama sivu tekstiä. Olen näköjään pysynyt ohjepituudessa toisin kuin eräs nimeltä mainitsematon kanssasukkini ja toimittajakollegani. Ihmettelen vain, että mikä tuo Asian character/Korean word tekstissäni oikein on...

Kevään aikana on tapahtunut monenmoista:

Kiltahuonekatsaus - Naiset Uudistuksen Takana

Kiltahuonevastaavat Minna ja Sanna vastasivat toimituksen kivenkovaan tenttiin Kiltahuoneen nykytilasta ja tulevaisuudesta.

> Millaisia uudistuksia olette tehneet alkuvuoden aikana?

Perjantaipullon arvonta on meidän lanseeraama juttu, ja biojätteen ja kartongin kierrätys Kiltiksellä on nyt mahdollista, kun laitoksen pihalle tuli kaikki mahdolliset roska-astiatkin! KahvinkeitTIMEN säännöllinen puhdistaminen on meidän velvollisuutemme. Ja tämä ei ole niinkään meidän tekemämme uudistus, mutta tapahtui alkuvuoden aikana ja ilmoitimme tästä vahtimestarille: Kiltahuoneen ovi piti saada kuntoon murtoyrityksen jäljiltä, joten siinä on nyt uusi karmi, ja ovi menee lukkoonkin ihan kevyesti. Lisäksi järjestimme uuden tapahtuman nimeltään "Perjantai 13." ja siivosimme löytötavaravuorta.

> Kertokaakin hieman Kiltikseltä löytyneistä löytötavaroista. Mikä oli mielenkiintoisin löytö?

Löytötavaroiden joukossa oli viisi vuotta vanhoja koulupapereita, jonkun reppu, täysi röökiaski, bokseja (joista yhdessä reikä perseessä) sekä tietysti muita vaatteita, jotka saatiin jaettua kiltalaisille ja vietiin lopulta UFFiin. Jotkin vaatteista olivat aika oksettavassa kunnossa.

Jännittävin löytö oli ehkäpä pakkaseen säilytykseen laitettu jogurttipurkit... Lisäksi keittiöstä löytyi vanhaa ruokaa jopa vuoden 2009 eräpäivämerkinnällä. Ihme kyllä kuiva-ainekaappien perukoille oli säästynyt alkoholiakin! Löytöskumppa, -punkku ja -kossu päätyivät booleihin Perjantai 13. -bileissä. Jääkaapissa oli legendaarisesti homeisia ruokia ja jäänytyn bisse.

> Teettekö Kiltahuoneella säännöllisesti jotain yhdessä?

Hihhi, meillä on keskiviikkoisin ja torstaisin Temptation Island -kisakatsomo...

> Millaisia suuria suunnitelmia teillä on jatkoa ajatellen?

Ajattelimme mahdollisesti järjestää lätkäkisakatsomon Kiltiksellä. Vapun jälkeen sään suosiessa voivat tulossa olla Lettukestit.

Valokuvien vaihtaminen Kiltiksen seinältä on kai ollut useamman vuoden työn alla, ja me aiomme toteuttaa sen. Lattia pitäisi pestä ihan kunnolla ja keittiöön hommata käsipyyhe, jottei käsipaperia kulu niin hurjia määriä.

> Kuinka usein tyhjennätte Kiltiksen roskikset?

Keittiön iso tyhjennetään ehkä kerran kuussa. Siivoojakin käy joskus niitä tyhjentämässä. Kun täällä on siistimpää, tuntuu siivoojakin käyvän useammin - tai siivoavan paremmin!

Miten kierrätys toimii? <

Biojätteen keräys toimii pääsääntöisesti hyvin. Ainakin suodatinpussit löytävät astiaan perille.

Vinkink: jos biojäteastia on täynnä ja kiltisvastaavat eivät ole paikkakunnalla tai päase joka päivä kiltikselle, astian voi käydä itsekin viemässä tuohon ulkona olevaan biojätepönikkään.

Maitopurkit osataan laittaa kartonkikeräykseen, mutta - huom! - myös pahvit Cola-tölkkien pakkauksista tulisi laittaa sinne!

Mikä on näkemyksenne viime vuoden kiltisvastaavista? <

Kaikella rakkaudella, mutta... onhan täällä nyt paljon siistimpää. Eikä ne järkänneet mitään tapahtumia, edes synttäreitä.

Lattiaan jymähtäneet ilmapallonjämät ovat ilmeisesti viime vuoden vastaavien syytä. Kuvat eivät seinältä vaihtuneet eikä vessan taulua maalattu. Toisaalta ei tainnut tulla valituksia kahvin tai muun nautintoaineen loppumisesta. Hmm, ei kyllä tänäkään vuonna...

Ehkä miehiltä odotetaan vähemmän! Ja vaikei ehkä meiltäkään niin paljon odoteta, meidän mielestä on kiva tehdä kaikkea ja saada kiitosta.

Väsyttkö alkuvuoden rutistuksen jälkeen? <

Ei todellakaan, lämmitellään vasta!

Mitä haluaisitte sanoa Kiltahuoneen käyttäjille? <

Jos kahvit kaatuu pöydälle, ei tarvii kuivata Cosmolla! Ja jos näemme jonkun kävelemässä kengät jalassa, saa tulla sitten pesemään lattiaa meidän kanssa.

Ja sitten se pieni, mutta aina tarpellinen toive: tiskatkaahan ne omat kahvikuppinne! Kiitoksena tosin voidaan sanoa, että tiskaamattomien kuppien määrä on vähentynyt tosi paljon.

Ja vapaa sana, olkaa hyvät! <

Kaksi kiltisvastaavaa on tosi hyvä juttu. Toinen motivoi ja on seurana. Perjantaipullo on ollut menestys!

Kiltikselle saisi tuoda mikroUSB-latureita, jos löytyy ylimääräisiä, sillä nykyinen ei toimi. Myös muita täydennystarpeita voi aina kysyä meiltä. :)

Kiitos teille, mahtavaa duunia ja jatkakaa iloisin mielin! Kilta kiittää! <

Oikeat sitsit 5.2.2015

Kun raati raataa ja nauttii Kotimaanpitkän hedelmistä ja surffaa bussillaan ympäri Suomenmaata, tapahtuu silti killan vanhemmassa kaartissa! Wanhoilla on mahdollisuus raadin ollessa poissa suorittaa Oikeat Sitsit niin kuin ne heidän aikoinaan on hoidettu! Tällöin asiat tehdään OIKEIN ja meininki on suorastaan AITOA...

Oikeat sitsit järjestettiin peli- ja sitsitilassa, mikä on kyseiselle tapahtumalle oikein passeli paikka. Kyökin puolella aikaisemman raadin raatajat hoitivat homman mallikkaasti ja ruokakin oli paikoitellen lämmintä, eiku... Asiaan. Killan vanhemmat ja vanhanmieliset olivat tälläytyneet suorastaan arvokkaiksi ja olipahan meillä osallistujia ulkomaita myöten! Tunnelma oli lämmin ja odottava, milloin homma lähtee käsistä. Pöytä täynnä tuttuja ja iloista kansaa, voiko enenpää vaatia.

Alkuruokana oli keitto ja keittoa. Meininki alkoi yltyä jossain pääruoan aikaan ja tässä vaiheessa allekirjoittaneen ilta oli jo vahvassa wuorikiidossa. Tässä vaiheessa on pakko alkaa lainaamaan paikalla olleiden wanhojen otteita illasta. Kuvien vähyys myös johtuu osittain allekirjoittaneen muistikuvien vähydestä.

Kiltalaisten mietteitä illasta anonyymisti:

"Siellä vedettiin puheet Lontooksi ja laulettiin paljon!"

"08- tytöt + pingispallo + tissit"

"Upea kansainvälinen meininki, Essin valmistujaiset ja EMEC"

"Ulkkarit toi viinaa ja niillä oli hauskaa, itse en muista"

"Ruoka oli hyvää, mutta lohkopoperunat ei menny nyt tasan"

"EMECiläisten mielikuvat suomesta romuttuivat nopeammin, kuin vuoden -78 Datsuni Kuusakosken murskaimessa"

"Nollakaseilla oli totutusti erittäin vahva osallistumisprosentti vaikka ihan enemmistöä ei saatukaan aikaan"

Tällaisissa tunnelmissa mentiin mitä ilmeisimmin aamun pikkutunneille asti. Sen tiedän, että aamulla oli tukka kipeä.

Aurinkoisin Wapputerveisin
- Juho Nissi

ISW-PÄIVÄKIRJAT 2015

Su 1.2.

Lakanoihin sonnustautuneita ihmisiä kasaantuu Gorsun syövereihin. Toogabileet ovat alkaneet. Loskan keskellä Suomenlinnassa käyneet ulkkarit hinkuvat päästä saunaan ja lämmittelevät jo itseään nesteillä. Ilta pärähtää käyntiin ja lalut raikuvat saunan puolella. Innokkaimmat ulkkarit käyvät kieriskelemässä päivän aikana sataneessa 5 cm loskakerroksessa. Lopulta ihmiset lähtevät muualle jatkamaan. Poistun viimeisenä saunatiloista. Alan pukea vaatteitani päälle. Joku on vienyt bokserini. Lähden kommandona kotiin.

Ma 2.2.

Kasa väsyneitä opiskelijoita ja herra Professori seisoskelevat OK20 edessä ja tavaraa lastataan bussiin. Täyteen ahdettu ajoneuvo lähtee liikkeelle 9.45. Yksi eksynyt fuksi juoksee bussin kiinni konemiehen pysäkin kohdilla ja kapuaa sisään. Matka jatkuu kohti Nordkalk Paraista.

Nordkalkin excursiolla pääsemme näkemään räjäytyksen kaivoksella ja käymään bussin kyydissä kaivoksen pohjalla. Kaiken kaikkiaan vaikuttava näky. Excursion jälkeen suuntaamme Turkuun. Turussa meitä odottaa pieni n. 40 neliön majoitus. IE alkaa tehdä ruokaa ja keittiön sähköt kosahtavat kokonaan. Kaikki sulakkeet käydään läpi ilman tulosta. Insinöörit nöyrytyvät ja paikalle kutsutaan asianmukaiset ihmiset korjaamaan systeemi. Illanvietto jatkuu Turun Kauppislaisten kerhotiloissa lähistöllä, kunnes siirrytään takaisin majoituspaikalle. Nyt tilaan on lisätty myös rakennuksen toinen puoli. Hulluimmat saunovat, lämmin vesi loppuu jo alussa. Bokserini löytyvät brittiläisen ulkkarin jalasta, joka myöhemmin yöllä hylkää ne suihkuhuoneessa olevaan pieneen lammikkoon. RIP :’(

Ti 3.2.

Epic sax guy soi tunnin ajan kaikkien siivotessa paikkoja ja pakatessa tavaroitaan. Ulkkarit kiroavat biisiä, vaikka ovat edellisen yön tanssineet pöydällä sen tahtiin innoissaan. Suuntaamme bussin kohti Poria, jossa meitä odottaa Outotec Research Center (ORC). Tutkimus ja kehitystyöhön keskittyvä ORC on mielenkiintoinen kohde. Meille kerrotaan paljon siitä, kuinka keskuksessa tehdään erilaisia tehdas-simulointeja pienessä koossa. Kierroksen jälkeen pääsemme lounaalle ja tästä matka jatkuu kohti Norilsk Nickel Harjavaltaa. Pitkät kalvosulkeiset ovat haastavat kokeneemmallekin luennollakävijälle. Harjavallassa teemme perinteisen kierroksen katsomaan kupariuuttoprosessia. Uuton aiheuttamien huurujen jälkeen matkustamme läheiselle illanviettopaikalle, jonne Norilsk Nickel on järjestänyt meille mahtavan illallisen ja kaksi saunaa. Ilta etenee rennosti ja isännät/emmännät kiitellään. Bussi kulkee yön pimeyden turvin Säskylään, jossa meitä odottaa huikea majoitusmökki järven rannalla. Asettaudun saunamajuriksi ja alan lämmittää lähes Turun majoituspaikan kokoista saunaa. Isäntä, excumestari ja kasa ulkkareita siirtyvät viereisen järven jälle tekemään avantoa. Kirveet viuhuvat ja "Perkele!!" kaikuu pitkin järveä. Ulkkarit kieriskeleivät jäällä tukehten nauruunsa. Lopulta ryhmä litimärkiä ihmisiä palaa rakennukseen. Sauna on valmis ja melkein koko kööri mahtuu sisään kerralla. Avantokin piristää mukavasti ja veden syvyys on hienot 80cm. Suurin osa matkustajista siirtyy suoraan saunan jälkeen unten maille ja vain kourallinen jaksaa jäädä juhlimaan.

Ke 4.2.

Mökin siivoaminen sujuu nopeasti ja pääsemme matkaan. Kohteenamme on Metso Minerals Tampere, joka keskittyy kaivos- ja murskauslaitteiden valmistukseen. Syömme lounaan ja teemme pienen kierroksen valmistuslinjastoilla. Excursion jälkeen siirrymme kävellen läheiselle kerhorakennukselle, jossa meitä odottaa illallinen ja sauna. Mahtavan illallisen jälkeen otamme suunnan kohti Tampereen Teknillistä Yliopistoa, jossa paikallinen Materiaali-insinöörilta on järjestänyt meille tilat illanviettoa varten. Sitä ennen viemme kuitenkin matkatavaramme majoituspaikkaamme Hotelli Torniin. Joku kiltti ihminen päättää heittää kaksi lavaa purkkijugurttuja Tornin eteiseen. Siinä sitten raadin voimin kaavimme neljä litraa jugua ämpäriin kihvelillä ja lastalla. Muut lähtevät matkaamaan kohti bileitä. Lopulta pääsemme itsekin juhlimaan. Matkalla löydämme yhden eksyneen ryhmän, joka ei tiedä minne pitäisi mennä. Emme sitä itsekään tiedä, joten jäämme Konetalon rappusille laulamaan. Muutaman puhelinoiton jälkeen ilta jarkuu railakkaasti oikeassa paikassa. Professorikin pääsee vihdoon vauhtiin ja nousee pöydille. Epäuskoiset Materiaali-insinöörit häätävät meidät ja tanssiminen pöydillä (pöydällä) jatkuu Tornilla.

Helpotuksen tunne kiirii mieleeni, kun bussissa tajuan saavani nukkua seuraavan yön omassa sängyssäni. Viimeisenä kohteenamme on SSAB Hämeenlinna, eli entinen Ruukin tehdas. Hämeenlinnan tehdas valmistaa kylmävalssattua teräslevyä.

Väsymyksen ja levottomuuden tunteen voi aistia porukasta. Kierrämme pitkin tehdasta ja ajoittain aina joku nukahtaa seisaalteen, excuisännän kertoessa linjaston toiminnasta. SSAB ei tarjoa illanviettoja, joten nousemme bussiin ja viimeinen matka takaisin kohti Otaniemeä alkaa. Eräs vanha rahastonhoitaja huomaa 30 min. Hämeenlinnasta lähtemisen jälkeen, että hänellä on vielä excun aikana pidetty suojatakki päällään. Otaniemessä suomalaiset vahvistukset lähtevät kotiin ja raati jää kestitsemään ulkkareita kiltikselle. Kiltikseltä ulkkarit nakitetaan muiden Otaniemessä hereillä olevien juhlioiden seuraan ja raati lähtee nukkumaan. Aamulla ollut helpotuksen tunne vaihtuu kylmiksi väreiksi kun tajuaa mitä seuraavana päivänä on luvassa...

Pe 6.2. GMB

Saavun paikalle Ossinlinnaan. Nuutuneet ulkkarit istuskelevat pöytien ympärillä. Liityn seitsemän hermostuneen oloisen raatilaisen joukkoon. Neuvoja vaihdetaan ja psyykkaus on huipussaan. Istuudumme pöytään ja totean tovereilleni: "Nähdään toisella puolella." Ulkkarit astuvat eteemme vuorotellen tuoden lahjoja ja juoden kanssamme jotain heidän tuomaansa paikallista hyvää. Tahti on hurja. Palinka on hyvää, kaikista huhuista huolimatta. Tulee hollantilaisten vuoro: 6 puukenkää ja 2 litraa Geneverii. Homma leviää käsiin. Viimeisenä vielä Suomalaiset ja viime vuoden raati. Muisti pelaa vieläkin, sitten nousen pöydästä...

Father Abraham lauletaan ja siirryn saunomaan ulkkareiden kanssa. Muusta raadista ei ole tietoaakaan. Olen sosiaalinen, pelkkä lakki päässäni. Löydän itseni kävelemästä ulkoa puukengät jalassa, matkalla jonnekin.

Kravattini on hienosti paidan sisällä, eikä tavalliseen tapaan ulkopuolella. Ei kai tässä voi muutakuin todeta: "Mitä näitä nyt on". Herään seuraavana aamuna ja olo on varsin hyvä. Alkaa pitkä selvittely siitä mitä tapahtui.

*Project 103:
Codename –
Skumppatutkimus*

TOP SECRET

ISW Mons 2015, ”Mites meni noin niinku omasta mielestä?”

Kaksikkomme lähti Belgiaa kohti varhain eräänä maaliskuisena sunnuntaiaamuna enemmän tai vähemmän raikkaina. Mm. osa tuliaisista jäi tyylikkäästi lentokoneeseen, mistä henkilökunta onneksi löysi pullon ja seuraavana päivänä kyseltäessä se olikin jo ”kadonnut”. Vastaanotto oli kuitenkin kohdemaassa lämmin, eikä aikaakaan kun istuimme jo pöydässä mm. paikallisen yliopiston dekaanin ja opiskelijoiden kanssa Juomassa kilpaa viinillä(!?) Estafette-laulun raikaessa.

”Haalareista tulikin nopeasti melkoinen maalitaulu.”

Maanantaiaamuna suuntasimme kivikaivokselle katsomaan räjäytystä, ja iltapäivällä oli vierailu käytöstä poistuneessa fosforikaivoksessa. Kaivoksesta löytyi myös miellyttävän lämpöinen (ainoastaan suomalaisten mielestä) luonnollinen vesivaranto, minne totta kai hyppäsimme ensimmäisinä. Tämän jälkeen palasimme kampukselle harjoittelemaan oluen nopeusjuontia. Haalareista tulikin nopeasti melkoinen maalitaulu, kun ensimmäisen kymmenen minuutin sisällä tuli monta belgialaista kahden oluttuopin kanssa sanomaan vahvasti murtaen ”Pohjanmaan kautta”. Monsissa juodaan ykkösellä 25cl oluita aikalailla jokaisessa tilanteessa ISW:llä. Syitä oli mm. jos olutta on alle puolet lasista, jos se on väärässä kädessä, jos on kaksi olutta ja jos juomaa on yli puolet jäljellä.

Tiistai osoittautui myöhemmin ns. pääpäiväksi pelotellun Belgian Beer Partyn vuoksi. Aamu oli kuitenkin leppoisa vierailu DEME-ruoppausyrityksen tiloihin. Kalvosulkeiset olivat yllättävän hyvät, ja vapaita työpaikkoja yrityksessä mainostettiin aika paljon. Lahjaksi saimme vielä lisäakun puhelimelle. Tämän jälkeen tutustuimme Antwerpenin sataman ruoppausprojektiin, mikä toikin melkoisen Ahaa-elämyksen vaadittavasta työstä. ”Miten paljon sitä mutaa voi muka kertyä?” lienee samanlainen kysymys siellä, kuin ”Miten paljon sitä lunta muka voi kertyä?” Suomessa. Näitten yritysvierailuiden jälkeen oli aika valmistella maksaa illan koitoksia varten Duvelin animolla. P sai ylimääräisen oluen kisan palkintona ja tilasi sen juuri ennen lähtöä, mutta ”kyllähän kunnon opiskelija juo oluen kuin oluen 10 sekuntiin.” Animolla myös opetettiin belgialaiset olutajat: Alle 8% olut on naisille, ja alle 5% lasketaan vedeksi. I ja eräs Italialainen heppu innostui Duvelista niinkin paljon että päättivät tehdä täyden nelisäkeisen laulun kyseisen oluen kunniaksi. Loppuilta olikin aika vahvaa suorittamista. BBP on suosittu tapahtuma opiskelijoiden keskuudessa ja melkoista menoa. Baarin kulmassa oli vesikaivo, johon useampi ihminen tyhjensi kumpaakin päätänsä moneen otteeseen illan aikana.

”Monsissa joutuu juomaan takaisin hukkaamansa tavarat”

Keskiviikkona edessä oli reissu Brysseliin katsomaan Atomikiumia ja pissaavaa pikkupoikaa (ja tanssimaan housut nilkoissa suurella aukiolla). Kuuluisan Manneken Pis patsaan vesihana korvattiin kaljakegillä, ja meno jatkui jälleen railakkaana jo ennen puolta päivää. Tämän jälkeen kävimme kebabilla (suomesta saa parempaa), ja sen jälkeen uni maittoi suklaatehtaassa koko porukalle. Alkuperäisiin suunnitelmiin tuli pieni muutos, ja keskityimme illalla siihen olennaiseen hyppynarun sijaan. Päivän aikana P onnistui kähveltämään radion puheenjohtajan viitan, joka annettiin torstain juhllaisuuksissa takaisin x oluttuopin jälkeen. Monsissa joutuu juomaan takaisin hukkaamansa tavarat, puheenjohtajan viitan ollessa kyseessä toimikunnalle tulee ~80 olutta sakkoa.

“Torstaihin mennessä P ei ollut vielääkään saanut hollantilaisilta turpaan”

Torstaihin mennessä P ei ollut vielääkään saanut hollantilaisilta turpaan aamuisin esitettyjen kazoo-performanssien jälkeen, kummankin suureksi hämmästykseksi. Päivän ensimmäinen vierailu oli timanttioranteriä valmistavaan Tercel-yhtiöön. Yhtiön tuotteilla oli juuri porattu yli 13km pituinen kaartuva reikä, eli ei ne vissiin ihan turhia jätkiä ollu. Aamun krapulaliikunnaksi sopi hyvin 95kg painoisen porantherän nostelelu vuorotellen. Iltapäiväksi menimme Industeelin terästehtaalte katselemaan paikkoja.

Iltapäiväksi menimme Industeelin terästehtaalte katselemaan paikkoja. Tehdas pyöri täysin kierrätysteräksellä, 220Mt valokaariuunin avulla. Vierailumme aikana valokaariuunille materiaalia vievä kori hajosi kaksi kertaa, oppaan mukaan näin ei kuulemma tapahdu koskaan. Illalla puolestaan laitoimme ykköstä ylle, ja osallistuimme Crasinoon. Alkajaisiksi avasimme tietysti skumppapullot, laitoimme sikarit huuleen ja aloimme pelaamaan rulettia. Loppuillasta saksofonikazoo duetto oli suuri menestys.

“viikon aikana herääntynyt univaje vaati viimein uhrinsa.”

Perjantaiamuna P lensi onnistuneesti Kuumahionta LXX:ään, sillä kirjoitettu sana on aina totta. I:n kohdalla edessä oli vielä viikon kohokohta (ainakin noin viihde-arvoltaan) eli Thanksgiving. (KP:lla tunnetaan nimellä GMB). Keskipäivä vietettiin kuitenkin Monsin keskustassa jossa oppaamme kertoi meille alueen historiasta ja kulttuurista. Illan lähestyessä kokoonnuimme jo tutuksi käyneeseen kapakkaan jossa pääsimme viimein koettelemaan toimikuntaa. I:n suureksi harmiksi kolme kahdeksasta lahjojen vastaanottajasta eivät osoittaneet tyytyväisyyttään, käyttämällä pöydän alle jemmattua muovikaivoa. Ilta jatkui suhteellisen pitkälle muiden kuin toimikunnan osallistujien osalta mutta viikon aikana kerääntynyt univaje vaati viimein uhrinsa. Lauantai-aamuna olikin jo aika lähteä takaisin kohti koto-suomea.

Jaksaako vanhat?

Kaverisitsit – tilaisuus todistaa kavereillesi, että sitsit ovat akateeminen illallinen hyvän ruuan ja seuran parissa. Not. Tilaisuus Wuorikautisten tutkivan journalismin osastolle ottaa selkoa vanhan sanonnan totuusperästä. ”Vanhat jaksa!” on moni kuullut huudeltavan illan pikkutunneilla, kun joku jo kandin tutkinnon suorittanut on päässyt jatkoille asti. Mitä vielä. Toimitus päätti selvittää jaksavatko oikeasti vanhat tieteenharjoittajat oikeasti pitkään. Yksi toimittaja ja eräs toinen vuorimies päättivät ottaa juhlintaan mukaan kaksi vanhemman kaartin edustajaa eli isäpappansa. Molemmilla isillä on teknillinen koulutus, vaikkei kuitenkaan Otaniemestä.

Yhtäkkiä kansalla oli jo takit päällä ja joku huusi, että sitseillä on juoksupaikat. Siinä tuli sitten kiire saada neljän koplamme ulos museosta ja jonottamaan Smökin ulkopuolelle. Parhaita paikkoja emme saaneet. Lähimpänä ulko-ovea kävi viima ja kovaäänisetkin olivat kivasti korvanjuuressa. Toimittajan isä sanoi kuulon palanneen noin kolmen päivän jälkeen. Sijainnista huolimatta koko seurueemme viihtyi oikein hyvin. Ruokalista oli ainakin porkkanapitoinen ja tarjoilu sujuimukavasti. Alkoholittomat juhlijat saivat mehua viinin sijaan. Pisteet siitä!

Ilta siis alkoi perinteisesti etkoilla, jossa tunnelma oli rauhallinen, mutta odottava. Maisteltiin vähän olutta ja naposteltiin nachoja puheensorinan täyttäessä HOASin kaksion olohuoneen. Sitsien kokkarit olivat Teekkarimuseolla ja sehän se vasta oli mukavaa historiasta kiinnostuneiden kavereittemme mielestä. Museon intendenttiä haastateltiin heti tilaisuuden tullen.

Läkkäät kaverimme vallon innostuivat meiningistä ja lauloivat sekä taputtivat runsaasti. Ken ompi fuksilaulun aikana pääsivät molemmat tyhjentämään lasinsa yksin seisten. Myös baaritiskin antimet maistuivat heille, kun CanCan ilahdutti juhlakansaa tanssiesityksellään.

Sitsien loputtua oli jatkojen vuoro. OK 20 oli tupaten täynnä ja mehua sai rahaa vastaan. Isät juttelivat mielellään muiden sitsivieraiden kanssa ja nauttivat mehusta. Muistaakseni jotain huhua oli liikkeellä, että tarjolla olisi myös nakkisämpylöitä, mutta ainakaan itse en saanut mitään sellaista. Tunnelma jatkoilla oli iloinen, joskin suuri osa vieraista oli jo karsiutunut ennen sinne pääsyä.

Musiikin pauhun estäessä vapaan keskustelun ja haikujen lausunnan, halusivat isät jatkaa matkaa kuultuaan, että ja-jatkoille ei ole pitkä matka. Ja-jatkoille olikin jo eksynyt sitsaaja jos toinenkin, mutta onneksi mahduimme mukaan. Toinen vieraistamme toivoi heti kappaletta, joka oli saattanut hänet ja vaimonsa yhteen. Ilmassa oli siis nostalgiahumalan tuntua. Toimittaja oli reportterin kunnian säilyttääkseen selvin päin ja ja-jatkojen äänekäs railakkuus ei houkutellut jäämään sen pidemmäksi. Isät olisivat halunneet jäädä, mutta heidät suostuteltiin lähtemään lupauksilla karjalanpiirakoista.

Matka siis jatkui ja-ja-jatkoille, missä toden totta oli itse tehtyjä karjalanpiirakoita ja munavoita tarjolla. Toimittajan isä kaivoi povaristaan A4:n täynnä haikuja ja siitä se sitten lähti. Herrasmiehet nauttivat yöpalaansa runollisissa tunnelmissa. Toinen lausui ensin yhden haikuistaan, jonka jälkeen toinen aloitti monologin yhteiskunnasta, kielestä, rakkaudesta tai muusta aiheesta, joka oli jotenkin johdettavissa haikun teemasta. Monologi loppui, kun toinen taas luki yhden haikun ja jatkui taas haikun aiheen inspiroimana. Mitään vastaavaa ei toimitus ole koskaan kuullut – ainakaan selvin päin. Lopulta – haikujen loputtua – tuli ilta päätökseensä ja kukin vetäytyi yöpuulle.

Toimitus tuli siihen tulokseen, että vanhat todellakin jaksavat, joskin melunsietokyky huononee vanhemmiten.

Fuksiexcu Ovakolle

Vuorimieskilta järjesti tänä keväänä ilmaisen ekskursion Prosessiteekkarifukseille. Kohteena oli Ovakon terästehdas Imartalla, joka valmistaa terästä käyttäen hyödyksi kierrätettyä raaka-ainetta. Kymmenkunta innokasta fuksia ja kasa vanhempia Vuorimiehiä uskaltautui pitkälle bussimatkalle. Tehdaskierros oli mielenkiintoinen, vaikka sattumalta (jälleen) melkein mikään ollut toiminnassa. Tällä kertaa tuotannon pysähtyneisyys johtui valussa tapahtuneesta syöttövirheestä. Päivän pelasti kuitenkin valssausosasto ja tehtaalla aikaisemmin käyneet naureskelivat erään laitteiston kyljessä olevalle tekstile: "Varo! Luukusta voi puhaltaa"

Mukana olleet fuksit kommentoivat reissua jälkeenpäin:

Miksi lähdit mukaan?

Halusin nähdä, mistä on vuorimiehet tehty sekä saada hitsaantua saumattomammin metalliteollisuuteen. Lähtökohtinani lähinnä puisevat PJK:laiset sekä "selluloosa on seksikästä".

Oliko tehdaskierros mielenkiintoinen?

Tehdaskierros oli melustaan, pölyisyydestään ja sulan metallin reiästä valumattomuudestaan huolimatta kokemuksia kerryttävä akti. Korvatulpat löysivät monenmoista käyttöä.

Mikä jäi parhaiten mieleen?

Paluubussi... ei siitä sen enempää. Neitsyyden menettäminen avannossakäynnissä tuli hyvin siinä perässä.

Miten illanvietto sujui?

Jotkut ottivat enemmän ja jotkut vain ottivat. Pariutuminen jyrkevien vuorimiesten sekä Ovakon edustajiston kanssa oli mielen lomassa monia asioita nostattava kokemus.

Oliko bussissa kivaa?

Sanotaan nyt niin, että ei ihan pikkuhevilla unohdu bussimatkat, ja cancanillä muistot vain verestyvät. Ikimuistoinen kokemus. 5/5 maistuu - mitä ikinä tulikaan syötyä.

Lähtisitkö uudestaan VK:n excuille?

Joo ja kyllä. Ovakoekskuilla sai hyvin mehustettua killan meininkä; "Once you go metal you'll always get a medal". Eiköhän minut VK:n tapahtumista vielä löydä, jos vain mukaan huolivat.

- Pikkupiru

Miksi lähdit mukaan?

Materiaalitekniikka ja varsinkin vuorimieskillan toiminta on vaikuttanut kolmesta vaihtoehdosta mielenkiintoisimmalta ja itselleni sopivimmalta. Tietysti lakin saamiseksi vapuksi on pakollista osallistua excursiolle.

Oliko tehdaskierros mielenkiintoinen?

Tehdaskierros oli valaiseva ja antoisa. Oli mielenkiintoista tutustua oman alan prosesseihin.

Mikä jäi parhaiten mieleen?

Tehtaan massiivisuus.

Miten illanvietto sujui?

Erinomaisesti sillä seura oli mitä parhain!

Oliko bussissa kivaa?

Erittäin hyvät jatkot!

Lähtisitkö uudestaan VK:n excuille?

Hell YEAH!

Miksi lähdit mukaan?

Tarvitsin fuksiexcupisteen, ja Ovako vaikutti kiinnostavammalta kuin paperitehdas.

Oliko tehdaskierros mielenkiintoinen?

Tehdaskierros oli jännä, vaikka siellä ei kauhesti äksöniä ollutkaan.

Mikä jäi parhaiten mieleen?

Tehtaan jylhä kauneus.

Miten illanvietto sujui?

Illanviettopaikka oli mahtava, ja tarjoilut olivat hyvät. Avantokin olisi ollut, mutta vesi oli kylmää (+märkää).

Oliko bussissa kivaa?

Bussissa oli kivaa etenkin paluumatkalla. Niin mukavassa seurassa Imatra-Espoo ei ole matka eikä mikään.

Lähtisitkö uudestaan VK:n excuille?

Uudestaan, uudestaan!

Survival guide (hyvän) kotioluen tekoon.

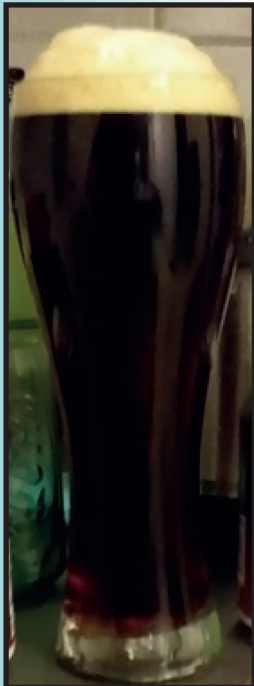
Mieti ensin, kuinka paljon kykenisit säästämään, jos valmistaisit oluesi itse. Kun et kumminkaan sitä tee, niin tehdään nyt pienoinen laskutoimitus. Halvin olut kaupassa on (yllätys, yllätys ja rumpujen pärinää) Koff, joka maksaa 18 €/24 tölkkiä sisältäen pantin, eli 60 snt per tölkki ilman panttia eli litrahinta on suunnilleen 1,8 € + pantti. Tämähän on jo niin kauheaa ryöstöä, joten miksi olla valmistamatta omaa mallaspirtelöä. Yhtä nopeasti laskettuna oman oluen litrahinta on 0,4 € – 2,5 €, riippuen siitä, miten eksoottisia maltoita ja humalia käyttää ja maksaako sähköstä vai ei. Lisäksi paneminen on todella mukavaa ja kiehtovaa puuhaa ja siinä todellakin pääsee kokeilemaan kaikkea mahdollista ja mahdotonta.

Mutta miten sitten päästä alkuun oman oluen panemisessa? Noh, kaiken maailman ”Starter-Kit”tejä myydään interwebsin ihmeellisessä maailmassa sekä myös ihan tavallisissa kivijalkakauppoissa. Jokainen kyllä löytää etsimänsä, kunhan vähän jaksaa nähdä efforttia. Tuollaisen ”Starter-Kit”tin hintaa toki ei voi lisätä oluen litrahintaan suoraan, mutta eivät ne silti paljoa maksa. Omani kaikkiineen tarvikkeineen taisin saada muistaakseni satasella. Sitten toki tarvitaan mäskäys ja keittokattilat, mikäli ei halua tehdä oluttaan uutteesta. Amazon on oikein loistava paikka tällaisen kattilan hommaamista varten. Tokihan tavallinen rosteripannu Ikeasta hoitaa homman, mutta lämpötilan kontrollointi ei ole niin helppoa ja jos haluaa todellakin tehdä jopa juomakelpoista tavaraa, lämpötilaa kannattaa todellakin tarkkailla mäskäyksen aikana, muuten menee läskiksi. Tällöin myöskään olut ei maistu sitä perus 5,5 € per tuoppi (baari) maksavaa, lämmintä Koffia paremmalta ja joutaa suoraan viemäriin kulkematta ihmiskehon kautta. Tilanne toki on toinen, jos sellaisesta oluesta sattuu pitämään. Tuollainen Amazonista hommattu, oluen mäskäykseen ja keittoon suunniteltu kattila maksaakin sitten jo enemmän kuin ”Starter-Kit”, mutta on kyllä hintansa värtti. Olut tulee maistumaan paljon paremmalta, kun se on mäskätty oikeassa lämpötilassa eikä vain niin ja näin ja sinne päin. Jos ei ihan heti halua investoida niin paljon, mäskäyksen voi suorittaa myös uunissa. Mämmit (maltaat) vain mäskäyspussiin, uunin lämpötila n. 5 °C halutun mäskäyslämpötilan yläpuolelle ja kattila uuniin. Kattilan voi toki yrittää eristää jollakin vanhalla peitolla tai samanlaisella rievulla. Lämpötilaa kannattaa myös tarkkailla ”Starter-Kit”in mukana tulevilla lämpömittarilla. Tässä on tietenkin rajoituksena se, minkä kokoinen kattila omaan uuniin mahtuu, mutta kyllähän insinööri tämänkin seikan selvittää alta aikayksikön.

Kun kaikki tarpeelliset panovälineet on hommattu, niin onkin aika ruveta miettimään ainesosia. Vesi on tässäkin kaiken perusta. Muista tarvittavia ainesosia saa ihan vaan kaupan hyllyltä, mutta ei niiltä kaikilta. Toki niitäkin voi tilata internetin ihmeellisestä maailmasta samasta paikasta, kuin panovälineitäkin ja joskus tämä on ihan kannattavaakin, koska laajempi valikoima. En nyt ala tässä mitään sen kummemmin mainostamaan, mutta esim. Lahdessa toimii Brewcat, jolla on hyvät valikoimat kaikenlaista kamaa. Oluen tyypin mukaan sitten nämä kamat tuleekin valita. Haluaako tehdä lageria vai stoutia tai kenties portteria? Vai onko kenties vehnä se suosikkimaku? Näihin kaikkiin ja moniin muihinkin löytyy toki valmiita reseptejäkin vaikka millä mitalla ja osa niistä on jopa todella hyviä ja toimivia. Jos taas haluaa suunnitella itse oman oluensa, niin netistä löytyy tähänkin oikein hyvin toimivia softia, kuten BrewMate. Täysin ilmainen ja toimii ihan riittävän hyvin. Antaa myös ohjeita, miten pitkään kannattaa mäskätä ja keittää ja missä lämpötilassa sekä käymisen pituuskin löytyvät muutamalla napin painelulla. Kunhan ohjeita noudattaa ja huolehtii hygieniasta sekä muistaa ostaa myös hiivan. Lisätään tähän nyt pari kuvaa näytiksi omista tuotoksistani, joita kukaan ei kumminkaan usko itseni panneen.

- Speedy Gonzales

Russian Imperial Stout

Chocolate Double IPA

vitkastelun jalo taito

ONNEKKAILLE OPISKELIJOILLE WAPPU ON AIKAA JUHLIA KOULUN LOPPUMISTA, HUOKAISTA JA LÄHTEÄ TYHJENTÄMÄÄN AIVOT TÖIDEN PARIIN. MONILLE MEISTÄ SAMA RUMBA JATKUU KUITENKIN VIELÄ KUUKAUDEN PIDEEMPÄÄN. TYÖMAHDOLLISUUDET OVAT JO KADONNEET TAIVAAN TUULIIN, JOTEN MIKÄPÄ PAREMMIN MOTIVOISI KOULUTÖIDEN SUHTEEN... KUNNON PERSEILYÄ? KOKENUT VITKASTELUN AMMATILAINEN KERTOO NYT SALAISUUTENSÄ ETEENPÄIN – NÄILLÄ OHJEILLA SINUSTAKIN VOI TULLA MESTARIVITKASTELIJA ENNEN KUIN HUOMAATKAAN TEHNEESI ASIAN ETEEN MITÄÄN!

TÄRKEINTÄ ON PITÄÄ MIELESSÄ OMAT HYVÄT AIKEET – TÄMÄ EROTTAA VITKASTELIJAN TAVALLISESTA PERUSLAIKASTA JANNUSTA! MESTARIVITKASTELIJALLA KESKENERÄISET TYÖT JA NIIDEN MÄÄRÄPÄIVÄT VOIVAT PYÖRIÄ KOKO AJAN MIELESSÄ HÄIRITSEMÄTTÄ KUITENKAAN KISSAVIDEOIDEN LOPUTONTA MARATONIA. MÄÄRÄPÄIVIEN KIRJOITTAMINEN YLÖS ON JOPA SUOSITELTAVAA, JOTTA SISÄINEN NALKUTUKSESI PYSYY ÄÄNESSÄ. LOPULTA SAAVUTAT TAVOITTEESI JA ALAT TURTUA SIIHEN KUTEN OMAAN HAJUUSI. NALKUTUKSEN OHELLE SYNTYY MOTIVAATIOVALAAN RAUHOITTAVA ÄÄNI: KYLLÄ SE SIITÄ, SITTEEN KUN TEET NIIN ONNISTUT KYLLÄ. AIKAA ON VIELÄ. ET OLE EPÄONNISTUNUT YKSILÖ.

There are no limits to what you can accomplish when you are supposed to be doing something else.

your eCards
someecards.com

**Nothing makes
a person more
productive than
the last ten minutes.**

-Neil Patrick Harris

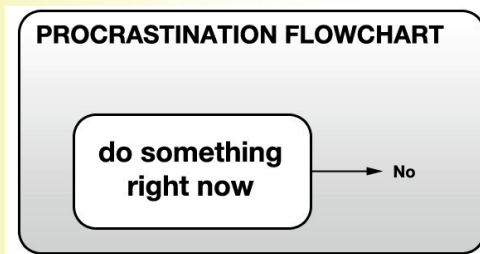
KUN OMATUNTOSI ÄÄNI TAI TYÖN KIINNOSTAVUUS (HAH) EIVÄT ENÄÄ MOTIVOI SINUA ITSESTÄÄN, JA MOTIVAATIOVALAS ON RAUHOITTANUT TARPEEKSI, ON KYLMÄN LASKELMOINNIN AIKA. MIKSI JÄTTÄÄ HUOMISEEN JOTAKIN SELLAISTA JONKA VOIT TEHDÄ VASTA YLIHUOMENNA? JOKAINEN LÄKSY JA PROJEKTI LAITETAAN JÄRJESTYKSEEN ARVIDOIDUN TYÖPANOKSEN KESTON JA MÄÄRÄPÄIVÄN SUHTEEN. VIEKÖ KOTILASKUN TEKEMINEN MIELESTÄSI VAIN PARI TUNTIA? KUINKA MONTA TUNTIA KOKEISIIN LUKEMINEN MINIMISSÄÄN KESTÄÄ? MIKÄ TÄRKEINTÄ: MIHIN AIKAAN ON AIVAN PAKKO MENNÄ NUKKUMAAN?

TÄSSÄ VAIHEESSA YLÖS KIRJOITETUT MÄÄRÄPÄIVÄT HELPOTTAVAT ASIAA. NÄET SAMAN TIEN, KUINKA MONTA PÄIVÄÄ JA TUNTIA VOI VARATA KULLEKIN TEHTÄVÄLLE. TÄLLÖIN ON HELPPOA JÄTTÄÄ KAIKKI TEHTÄVÄT JUURIKIN VIIME HETKEEN JA MAKSIMOIDA VITKASTELUAIKAA. TAVALLAAN LASKET ITSSELLESI HENKILÖKOHTAISEN DEADLINEN TEHTÄVÄN ALOITTAMISELLE, MUTTA PAREMMIN HARJAANTUNEELLA VITKASTELIJALLA NÄMÄKIN OVAT VAIN YSTÄVÄLLISIÄ OHJENUORIA, JOTKA SAA YLITTÄÄ.

JÄLJELLÄ ON RAJOITETTU AIKA LASKELMOITUA VITKASTELUAIKAA, JOLLOIN ALOITTELEVAN VITKASTELIJAN ON HYVÄ KEKSIÄ ITSELLEEN TEKEMISTÄ. TÄMÄN TEKEMISEN ON HYVÄ OLLA JOTAKIN TÄYSIN TURHAA TAI YHDENTEKEVÄÄ VERRATTUNA HÄÄMÖTTÄVÄÄN PROJEKTIIN. VIDEOPELIT JA INTERNETIN IHMEELINEN MAAILMA OVAT SUOSITTUJA ESKAPISMIN VÄLINEITÄ, MUTTA HÄTÄTILASSA KELPAA VAIKKA KÄMPÄN SIIVOAMINEN, SALILLA KÄYNTI - TAI KILTALEHTEN KIRJOITTAMINEN. TARPEEKSI HARJAANTUNEENA KYKENET JAOTTELEMAAN TEKEMISTET KAHTEN LUOKKAAN:

1. ASIAT JOITA SINUN PITÄISI OIKEASTI TEHDÄ (VITKASTELUN KOHTEET)
2. ASIOITA JOIDEN PARISSA OLISI HAUSKAA, MUTTA JOITA EI VOI TEHDÄ KOSKA PITÄISI TEHDÄ ASIOITA LUOKASTA 1.

MESTARIVITKASTELIJALLA TÄMÄ JOHTAA ONNISTUNEESTI SIIHEN, ETTEI LOPPUJEN LOPUKSI TEE YHTÄÄN MITÄÄN JÄRKEVÄÄ EIKÄ OSAA PITÄÄ HAUSKAAKAA. PIENIMMÄTKIN ASIAT HERPAANNUTTAVAT KESKITTYMISKYVYN.

ROHKAISUKSI VOI KERTOA, ETTÄ VITKASTELU JA LASKELMOINTI MUUTTUVAT KOKO AJAN HELPOMMIKSI ILLAN KULUESSA JA ILTOJEN TOISTUESSA. OPIT RAJASI, JA ÄKKIÄ TIEDÄTKIN JO PAREMMIN MIHIN PYSTYT JA MISSÄ AJASSA. VITKASTELUN AMMATTILAINEN ON ONNISTUNUT HILJENTÄMÄÄN OMANTUNTONSAN NIIN USEIN, ETTÄ KOLMEN TUNNIN YÖUNET ENNEN TENTTIÄ KUULOSTAA VIELÄ KOHTUULLISelta. EI VIIME KERRALLAKAAN KÄYNYT PAHASTI...

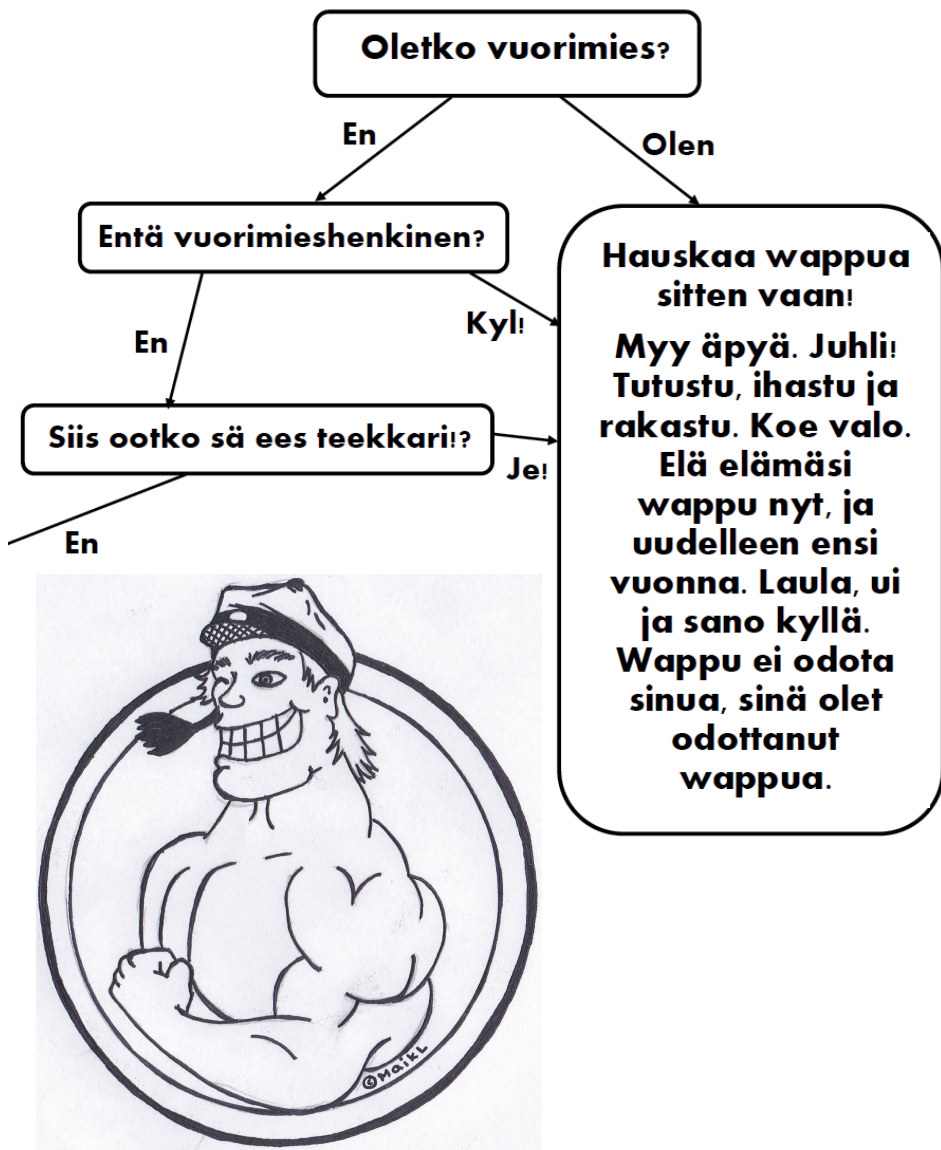
PITKÄN HARJOITTELUN JÄLKEEN ENÄÄ SUURIN MAHDOLLINEN STRESSI JA PANIIKKI JYSÄYTTÄÄ SINUT TEKEMÄÄN ASIOITA. STRESSISTÄ TULEE SINULLE KUIN KOFEIINIA, JOHON RIIPPUVAISENA ET TEE MITÄÄN ELLEI OLE IHAN PAKKO. OTA STRESSI OMAKSESI, ÄLÄ PELKÄÄ SITÄ. SE ON TÄSTÄ LÄHIN POLTTOAINETASI. POLTTOAINETTA, JOKA TAPPAA SINUT ENNENAIKAISESTI... MUTTA TULIPAHAN SAMALLA MAKSIMOITUA KISSAVIDEOILLE UHRATTU AIKA. NO REGRETS, VARSINKIN JOS TYÖT SAATIIN TEHTYÄ AJOISSA KAIKESTA HUOLIMATTA. SIITÄ KIERRE LÄHTEE JATKUMAAN MELKEIN ITSESTÄÄN.

TÄMÄKIN JUTTU KIRJOITETTIIN PÄIVÄÄ PARIA MYÖHEMMIN KUIN OLI ALUN PERIN TARKOITUS. AJOISSA KUITENKIN.

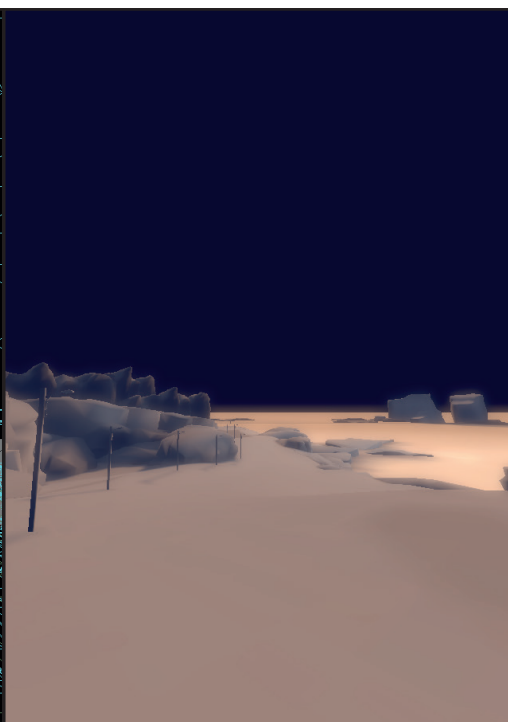
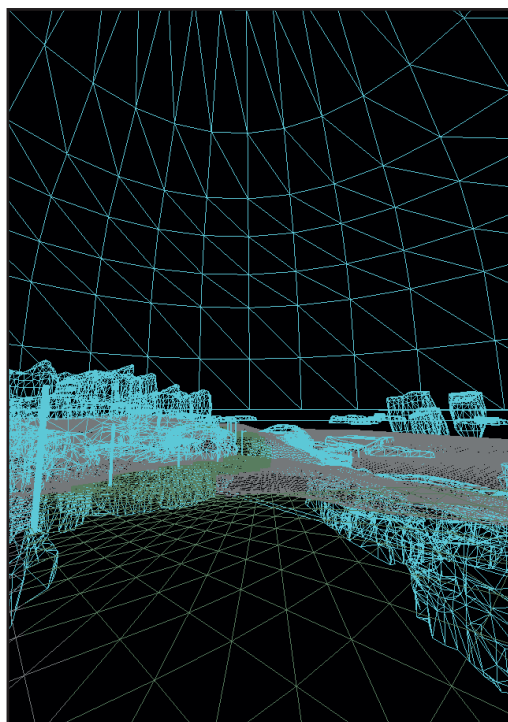
~SNIII

Wapun päätöspuu

Vappu tulee, lähdetään
nostelemaan heiloja!

Vuorimieskiltää tukemassa:

Outotec

COMPONENTA

Casting Future Solutions